

ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 13 MAART 1980 ¹

J. A. van Walsum BV
tegen Produktschap voor Vee en Vlees
(verzoek om een prejudiciële beslissing,
ingediend door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven)

„Verdeling van een communautair tariefcontingent”

Zaak 124/79

Samenvatting

Gemeenschappelijk douanetarief — Communautaire tariefcontingenten — Bevroren rundvlees — Beheersbevoegdheid van de Lid-Staten — Verdeling van nationale quota — Betrokken ondernemers — Begrip — Ondernemingen die vallen onder de bijzondere invoerregeling voor rundvlees bestemd voor de verwerking behoren hiertoe (Verordening nr. 3063/78 van de Raad, artikel 3, lid 1)

Met artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bevroren rundvlees zijn verenigbaar alle door een bevoegde nationale instantie vastgestelde wijzen van verdeling waarbij onder de in genoemde bepaling bedoelde „betrokkenen” worden begrepen de on-

dernemingen die vallen onder de regeling van artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 805/68 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77, zelfs indien hieruit bij de verdeling van het betrokken contingent een overeenkomstige vermindering van het gedeelte van de andere importeurs voortvloeit.

In zaak 124/79

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, in het aldaar aanhangig geding tussen

¹ — Procestaal: Nederlands.

J. A. VAN WALSUM BV, gevestigd te Rotterdam,

en

PRODUKTSCHAP VOOR VEE EN VLEES, gevestigd te Rijswijk,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 van de Raad van 18 december 1978 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bevroren rundvlees van onderverdeling 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1979) (PB L 366 van 1978, blz. 6),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt: A. Touffait, kamerpresident, P. Pescatore en O. Due, rechters,

advocaat-generaal: J.-P. Warner

griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de krachtens artikel 20 van 's Hof's Statuut-EEG ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — Feiten en schriftelijke behandeling

De Gemeenschap heeft zich in het kader van het General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) verplicht jaarlijks een communautair tariefcontingent tegen een geconsolideerd invoerrecht van 20 % te

openen voor de invoer van uit derde landen afkomstig rundvlees van onderverdeling 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief. In 1962 bedroeg de omvang van dat contingent, uitgedrukt in vlees zonder been, 22 000 ton en met ingang van 1973 is het op 38 500 ton gebracht. Het communautaire contingent wordt heffingsvrij en tegen een geconsolideerd en uniform gemeenschappelijk douanetarief van 20 % ingevoerd.

Bij verordening nr. 3063/78 van 18 december 1978 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een

communautair tariefcontingent voor bevroren rundvlees van onderverdeling 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1979) (PB L 366 van 1978, blz. 6) is door de Raad voor 38 500 ton het communautaire tariefcontingent voor het jaar 1979 geopend en tussen de Lid-Staten verdeeld.

Artikel 2, lid 1, van verordening nr. 3063/78 schrijft voor dat het communautaire tariefcontingent in twee delen wordt gesplitst, één van 22 000 ton en één van 16 500 ton, waarvan respectievelijk 2 423 en 1 817 ton zijn toegedeeld aan de drie Lid-Staten die zijn verenigd in en worden vertegenwoordigd door de Benelux Economische Unie.

Van het aan de Benelux voorbehouden sub-contingent van 4 240 ton, komt Nederland op grond van een interne, door de landen van de Benelux gehanteerde verdragsleutel een quotum van 65 %, ofwel 2 756 ton toe.

Volgens artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/68 treffen de Lid-Staten alle nodige maatregelen om aan alle betrokkenen die op hun grondgebied zijn gevestigd vrije toegang tot de hun toegewezen quota te waarborgen.

Het jaarlijks aan Nederland toegewezen quotum wordt door het Produktschap voor Vee en Vlees onder de in aanmerking komende ondernemers verdeeld.

Overeenkomstig de sedert 1977 door het Produktschap gehanteerde verdeelsleutel vindt toedeling aan de Nederlandse ondernemers plaats naar evenredigheid van de gemiddelde in aanmerking komende import van rundvlees in de periode van 3 kalenderjaren onmiddellijk voorafgaande aan het betreffende contingentjaar. Het Produktschap houdt alleen re-

kening met de importen uit derde landen welke zijn onderworpen aan een volledige of gedeeltelijke heffing, of waarvoor een communautair contingent is geopend en sluit de importen waarvoor de heffing geheel is geschorst, uit.

Op 11 juli 1979 heeft het Produktschap besloten, voor de verdeling van het nationale contingent tussen de in aanmerking komende ondernemers voortaan ook rekening te houden met de importen op grond van artikel 14, lid 1, sub b, van verordening nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees (PB L 148 van 1968, blz. 24), zoals gewijzigd bij artikel 3 van verordening nr. 425/77 van de Raad van 14 februari 1977 (PB L 61 van 1977, blz. 1). Dit artikel bepaalt dat voor vlees, bestemd voor de verwerkende industrie ter vervaardiging van andere produkten dan conserven, die geen andere kenmerkende bestanddelen bevatten dan rundvlees en gelei, een gehele of gedeeltelijke schorsing van de heffing geldt. Op deze importen werd namelijk per 1 juli 1979 een heffing toegepast van 55 % van het volledige tarief.

J. A. van Walsum BV, te Rotterdam, voelde zich door dit besluit van het Produktschap van 11 juli 1979 benadeeld, omdat hierdoor de helft van het nationale contingent aan de verwerkende industrie werd voorbehouden en in gelijke mate de mogelijkheden van ondernemingen die zich niet met vleesverwerking bezighouden verminderde om tegen een gereduceerd tarief te importeren.

Op grond daarvan is de firma van Walsum bij het College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage tegen het besluit van het Produktschap in beroep gekomen, waarbij zij verzoekt het besluit nietig te verklaren en in kort geding een voorlopige voorziening te treffen. Ter ondersteuning van haar beroep voerde zij aan dat het besluit om de importen,

bedoeld in artikel 14, lid 1, sub b, van verordening nr. 425/77 tot wijziging van verordening nr. 805/68, in aanmerking te nemen, niet verenigbaar was met artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 en met de daarin vervatte verplichting van de Lid-Staten om aan alle betrokkenen die op hun grondgebied zijn gevestigd, vrije toegang tot de hun toegewezen quota te waarborgen.

Bij beschikking van 31 juli 1979 heeft de Voorzitter van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven gelast dat het besluit van 11 juli 1979 van het Produktschap wordt geschorst totdat einduitspraak zal zijn gedaan en heeft hij krachtens artikel 177 EEG-Verdrag de procedure geschorst totdat het Hof van Justitie zich bij wege van prejudiciële beslissing heeft uitgesproken over de navolgende vraag:

Is het strijdig met het bepaalde bij artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3063/78 van de Raad, dan wel met het beginsel dat aan die bepaling ten grondslag ligt en dat conform die bepaling in de verordeningen van de Raad waarbij jaarlijks de GATT-contingenten worden geopend, pleegt te worden geformuleerd, dan wel met enige andere bepaling van het Verdrag of met enig ander communautair verbindend voorschrift of rechtsbeginsel, indien de nationale instantie bij de verdeling van het aan die instantie in beheer toevertrouwde GATT-contingent, een methodiek toepast, die meebrengt dat:

- a) de aanspraak op een aanzienlijk deel van het GATT-contingent is voorbehouden aan de verwerkende industrie, indien en voor zover die industrie bevroren rundvlees heeft geïmporteerd onder toepassing van de begunstigde regeling vervat in artikel 14, lid 1, sub b, van verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad, zoals het laatst gewijzigd, en
- b) de ondernemers voor wie de begunstigde regeling niet geldt, geen toe-

gang tot dat aanzienlijke deel van het GATT-contingent hebben, in dier voege, dat aan hen door de nationale instantie geen aandeel in dat aanzienlijke deel van het GATT-contingent wordt toegekend?

De beschikking van de Voorzitter van het College van Beroep is op 6 augustus 1979 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn op 11 oktober 1979 schriftelijke opmerkingen ingediend door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te deze vertegenwoordigd door H. Bronkhorst, lid van haar juridische dienst; op 22 oktober 1979 door J. A. van Walsum BV, verzoekster in het hoofdgeding, te dezen vertegenwoordigd door J. H. Koolschijn, advocaat te Den Haag, en op 24 oktober 1979 door het Produktschap voor Vee en Vlees, verweerder in het hoofdgeding, te dezen vertegenwoordigd door J. P. Pluim Mentz, directeur van de juridische dienst.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Bij beschikking van 30 januari 1980 heeft het Hof krachtens artikel 95, leden 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering besloten de zaak naar de Tweede Kamer te verwijzen.

II — Schriftelijke opmerkingen, ingediend krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG

J. A. van Walsum BV, verzoekster in het hoofdgeding, merkt op dat het litigieuze besluit van het Produktschap tot gevolg heeft dat een belangrijk deel van het

GATT-contingent voorbehouden wordt aan een bepaalde groep van importeurs, te weten diegenen die deel uitmaken van de vleesverwerkende industrie, terwijl de toegang tot het restant openstaat voor de totale groep van importeurs inclusief de verwerkende industrie.

a) Artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 is algemeen en zonder enige beperking geformuleerd: de „betrokkenen” zijn zowel de zogenaamde traditionele importeurs als de verwerkende industrie. Aangezien het besluit van het Produktschap een aanzienlijk gedeelte van het GATT-contingent voorbehoudt aan de verwerkende industrie, hebben slechts tot het restant toegang de traditionele importeurs, evenwel tezamen met de vleesverwerkende industrie. Het litigieuze besluit is dus onverenigbaar met de tekst van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78.

b) Deze bepaling is gebaseerd op het in de tweede overweging van verordening nr. 3063/78 vervatte beginsel dat dient te worden gewaarborgd dat alle betrokkenen te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van het jaarlijkse communautaire tariefcontingent, totdat het is uitgeput. Alle betrokkenen moeten dus in gelijke mate toegang hebben tot het totale contingent; door het besluit van het Produktschap zouden de traditionele importeurs geen toegang krijgen tot een aanzienlijk deel in dat contingent, welk deel is voorbehouden aan de verwerkende industrie. Het besluit van het Produktschap is dus ook in strijd met het in verordening nr. 3063/78 vervatte beginsel.

c) Het litigieuze besluit is trouwens ook in strijd met artikel 40, lid 3, EEG-

Verdrag, volgens hetwelk bij het tot stand brengen van een gemeenschappelijke ordening van een landbouwmarkt elke discriminatie tussen producenten of verbruikers van de Gemeenschap dient te worden uitgesloten. Nu door het besluit van het Produktschap een beperkte groep van importeurs aanmerkelijk bevoordeeld wordt ten opzichte van een andere groep van importeurs, is er sprake van discriminatie.

d) Bij produkten, waarvoor een gemeenschappelijke marktordening geldt, hebben de Lid-Staten niet de bevoegdheid aanvullende maatregelen te treffen voor de tenuitvoerlegging, zeker niet als deze maatregelen ingrijpen in het prijsvormingsmechanisme. Nu een groot gedeelte van het GATT-contingent is voorbehouden aan de verwerkende industrie en het in het kader van dit contingent geïmporteerde vlees vrij verhandeld mag worden, is het zwaartepunt van de prijszetting van dergelijk vlees gelegd in de handen van de verwerkende industrie. Er wordt dus een beginsel geweld aangedaan, dat een uitvloeisel is van artikel 40 EEG-Verdrag.

e) De aan het Hof voorgelegde prejudiciële vraag dient dus in al haar geleidingen bevestigend te worden beantwoord.

Het *Produktschap voor Vee en Vlees*, verweerder in het hoofdgeding, zet uiteen hoe het aan Nederland toegekende jaarlijkse sub-contingent wordt verdeeld en beheerd en verklaart met name dat daarbij de heffingsvrije importen worden uitgesloten teneinde een dubbele bevoordeling te voorkomen. Omdat de importen, verricht krachtens artikel 14, lid 1, sub b, van verordening nr. 805/68, zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77, vanaf 1 juli 1979 wederom met een gedeelte-

lijke heffing werden belast, moesten deze importen weer in de verdelingsbasis worden opgenomen. Van deze regeling kan ten gevolge van verordening nr. 1136/79 van de Commissie van 8 juni 1979 (PB L 141 van 1979, blz. 10), vastgesteld na het arrest van het Hof van 6 maart 1979 (zaak 92/78, Simmenthal, Jurispr. 1979, blz. 777) nog slechts gebruik worden gemaakt door vleeswarenproducenten, welke ten minste een jaar hebben geproduceerd. Onder toepassing van deze regeling kunnen importeurs-zonder-verwerkingsfunctie, zoals verzoekster in het hoofdgeding, niet meer *op eigen naam* een invoercertificaat aanvragen; zij kunnen echter op indirecte wijze invoercertificaten krijgen door overdracht. Het effect van het besluit van het Produktschap van 11 juli 1979 is dat circa 12 % van het GATT-contingent 1980 ontoegankelijk zou zijn voor de importeurs-zonder-verwerkingsfunctie: de verwerkers maken op vrij grote schaal gebruik van de mogelijkheid om „importmogelijkheden” op grond van certificaten voor invoer krachtens artikel 14, lid 1, sub b; van verordening nr. 805/68 over te dragen, zodat een niet te verwaarlozen deel van het GATT-contingent voor de importeurs beschikbaar blijft. Het laatste deel van de aan het Hof voorgelegde vraag gaat trouwens uit van een onjuiste premisse, want „de ondernemers voor wie de begunstigde regeling van verordening nr. 805/68 niet geldt” beschikken over overgedragen import-rechten en het Produktschap kent hun op grond van deze overgedragen rechten een GATT-aandeel toe op geheel gelijke voet met de verwerkers, die importeerden. Het litigieuze besluit van het Produktschap lijkt op grond van de prognoses nauwelijks verandering te zullen brengen in het door ieder der marktpartijen te verwerven deel van het GATT-contingent 1980.

De aan het Hof gestelde vraag zou moeten worden geformuleerd als volgt: mag de tot het beheer van het GATT-contin-

gent bevoegde autoriteit importen binnen het regime van artikel 14, lid 1, sub b, van verordening nr. 805/68, zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77, mee laten tellen voor de verdeling van het GATT-contingent, nu tengevolge van communautaire maatregelen een bepaalde groep van belanghebbenden weliswaar geen certificaten meer kan aanvragen in het kader van deze regeling, waardoor zij via deze regeling niet meer rechtstreeks rechten kunnen verkrijgen, welke mee zullen tellen voor de verdeling van het GATT-contingent, maar toch niet (door de mogelijkheid van de overdracht van een certificaat) uitgesloten zijn van de mogelijkheid onder het regime van deze regeling te importeren en aldus zodanige rechten te verwerven?

Krachtens de gemeenschapsverordeningen heeft de betrokken Lid-Staat de vrijheid om voor een bepaald beheerssysteem te kiezen, maar tevens de opdracht tot een economisch verantwoorde verdeling te komen. Deze verordeningen bevatten twee beginselen: het gelijkheidsbeginsel en het „economische beginsel”. Het Produktschap heeft niet in strijd gehandeld met deze verordeningen en heeft uit hoofde van het EEG-recht niet onrechtmatig gehandeld bij de beslissing om de regeling van artikel 14, lid 1, sub b, van verordening nr. 805/68 op te nemen in de verdelingsbasis voor het GATT-contingent 1980.

Omdat het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van economische rationaliteit remmend op elkaar kunnen inwerken, is het een zaak van beleid om daartussen een juist evenwicht te vinden. Het Produktschap meent dit evenwicht te hebben gevonden in het door hem bestendig gehanteerde systeem, waarbij het aan Nederland toegewezen quotum onder de

betrokkenen wordt verdeeld op basis van de over drie referentiejaren op eigen naam verrichte importen van bevroren rundvlees, welke geheel of gedeeltelijk belast waren met invoerheffing.

grenzen van het contingent en de gelijkheid van behandeling van de begunstigde ondernemers te waarborgen.

Gelet op de mogelijkheden, welke de handel nog steeds heeft om in te voeren in het kader van de regeling van artikel 14, lid 1, sub b, van verordening nr. 805/68, zou voortzetting van het beleid het gelijkheidsbeginsel niet te zeer aantasten. Daarentegen zou wijziging van het beleid minder in overeenstemming zijn met het economische beginsel, dat de Commissie heeft bevestigd.

De *Commissie* merkt in algemene zin op dat het GATT-contingent een communautair contingent is en dat het dan ook de Gemeenschap is die bevoegd is om de voorwaarden voor het gebruik ervan vast te stellen al naargelang de verplichtingen door de Gemeenschap aangegaan op internationaal vlak, of in overeenstemming met doelstellingen van economische politiek, van algemene of sectoriële aard, die door de instellingen worden nagestreefd in het kader van hun bevoegdheden. De regels die de Gemeenschap vaststelt betreffende de verdeling van het contingent door de Lid-Staten moeten als van puur uitvoerende administratieve aard worden beschouwd; het beperkte karakter van deze delegatie laat op nationaal vlak geen bevoegdheid over om tegen de communautaire principes van economische politiek te handelen en om het principe van gelijke behandeling van alle onderdanen van de Gemeenschap te doorbreken. Ten aanzien van het bij verordening nr. 3063/78 bedoelde contingent hebben de Lid-Staten alleen de bevoegdheid om technische en procedurele regels vast te stellen nodig om de kwantitatieve

Daarbij hebben de Lid-Staten niettemin een bepaalde vrijheid: zij mogen zelf regels scheppen, waarbij zij objectieve criteria dienen vast te stellen voor de verdeling van het contingent. Blijkens de considerans van verordening nr. 3063/78 „is het eveneens dienstig aan elke Lid-Staat de keuze van het systeem van beheer van zijn quotum over te laten teneinde tot een verdeling te komen die economisch verantwoord is”. De Lid-Staten hebben dus de vrijheid om hun eigen criteria vast te stellen voor de verdeling van het contingent; op grond daarvan hebben de Lid-Staten inderdaad gekozen voor verschillende systemen van verdeling. De verordening verplicht de Lid-Staten overigens niet om de verdeling tussen alle belanghebbenden zo vast te stellen dat deze tot resultaat heeft dat er partijen worden toegekend die zo klein zijn dat zij voor de belanghebbenden geen enkel economisch belang hebben; een versnippering van de hoeveelheden door de Lid-Staten heeft de communautaire wetgever willen vermijden.

a) Met betrekking tot het besluit van het Produktschap van 11 juli 1979 dient te worden nagegaan of de daarin vervatte criteria op objectieve wijze de gelijkheid van alle betrokkenen garanderen. Een regeling welke voor de verdeelsleutel laat meetellen de hoeveelheden welke ten behoeve van de verwerkende industrie zijn ingevoerd op grond van een bevoorrechte regeling lijkt niet in te druisen tegen deze regel. De verwerkende industrie of diegenen die ten behoeve van deze industrie invoeren op grond van de regeling vervat in artikel 14, lid 1, sub b,

van de gewijzigde verordening nr. 805/68, zijn evenzeer belanghebbenden bij het communautair contingent als de importeurs van ander rundvlees. Het invoeren van rundvlees op grond van een gunstige regeling is geen omstandigheid die de desbetreffende importeurs zou moeten uitsluiten. De door het Produkt-schap vastgestelde regel is namelijk objectief.

Het zou anders zijn indien bepaalde categorieën belanghebbenden recht zouden hebben op een van te voren vastgesteld arbitrair percentage van het contingent. In het onderhavige geval worden de importeurs ten behoeve van de vleesverwerkende industrie als belanghebbenden voor wat de toegang tot het quotum betreft gelijk behandeld als andere importeurs, nl. op grond van het percentage van importen gedurende een bepaald aantal voorafgaande jaren.

Overigens laat de Nederlandse regeling voor de berekening van de individuele quota de importen ten aanzien waarvan de heffing geheel is geschorst, niet meetellen. Ook deze regel is volledig objectief en garandeert een gelijke behandeling van alle belanghebbenden.

b) De door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven gestelde vraag dient mitsdien te worden beantwoord als volgt:

Een nationaal voorschrift ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 3063/78 van

de Raad waarbij de aanspraak op een aanzienlijk deel van het GATT-contingent is voorbehouden aan de verwerkende industrie, importerende onder de toepassing van de regeling vervat in artikel 14, lid 1, sub b, van verordening (EEG) nr. 850/68, zodat andere ondernemers geen toegang tot dat deel van het GATT-contingent hebben, is niet onverenigbaar met het beginsel van de vrije toegang tot de nationale contingenten welke de Lid-Staten dienen te garanderen aan alle betrokkenen die op hun grondgebied zijn gevestigd, noch met enige andere bepaling van het Verdrag of met enig ander communautair verbindend voorschrift of rechtsbeginsel.

III — Mondelinge behandeling

De vennootschap J. A. van Walsum BV, verzoekster in het hoofdgeding, te dezen vertegenwoordigd door A. J. Sandberg, advocaat te 's-Gravenhage, het Produkt-schap voor Vee en Vlees, verweerder in het hoofdgeding, te dezen vertegenwoordigd door J. P. Plum Mentz, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te dezen vertegenwoordigd door P. Kuyper, lid van de juridische dienst, hebben ter terechtzitting van 28 februari 1980 mondelinge opmerkingen gemaakt en door het Hof gestelde vragen beantwoord.

Te dezer terechtzitting heeft de advocaat-generaal conclusie genomen.

In rechte

1 Bij uitspraak van 31 juli 1979, ingekomen ten Hove op 6 augustus 1979, heeft het College van Beroep voor het Bedrijfsleven krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van artikel 3 van verordening nr. 3063/78 van de Raad van 18 december 1978 betreffende

de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bevroren rundvlees van onderverdeling 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1979) (PB L 366 van 1978, blz. 6).

2. Uit de stukken blijkt dat de Gemeenschap zich in het kader van het General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) heeft verplicht om een jaarlijks communautair contingent tegen een invoerrecht van 20 % te openen voor de invoer van rundvlees afkomstig uit bij de GATT aangesloten derde landen (post 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief. Dit contingent wordt door de Gemeenschap ieder jaar over de Lid-Statens verdeeld waarbij voor de Benelux-landen een sub-contingent wordt vastgesteld dat door die landen onderling wordt verdeeld. Het contingent voor 1979 dat bij verordening nr. 3063/78 aan de Benelux-landen is toegeedeeld, beloopt in totaal 4 240 ton waarvan volgens een interne verdeelsleutel tussen de Benelux-landen 2 756 ton aan Nederland toekomt.

3. Het Produktschap voor Vee en Vlees dat in Nederland is belast met de verdeling van het nationale contingent heeft bij besluit van 11 juli 1979 een bepaalde sleutel vastgesteld voor de verdeling van het contingent onder de daarvoor in aanmerking komende ondernemers. Het heeft daarbij zoals in voorgaande jaren bepaald dat de toedeling plaats dient te vinden naar evenredigheid van de gemiddelde in aanmerking komende import van rundvlees in de periode van drie kalenderjaren onmiddellijk voorafgaande aan het betreffende contingentjaar. Als import van rundvlees neemt het Produktschap daarbij alleen die hoeveelheden in aanmerking welke zijn onderworpen aan een volledige of gedeeltelijke heffing of waarvoor een communautair contingent is geopend. Niet meegeteld worden importen ten aanzien waarvan de heffing geheel is geschorst.

4. Door het besluit van 11 juli 1979 van het Produktschap werd onder vleesimport voor de verdeling van het contingent mede begrepen import die heeft plaatsgehad op grond van artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968, gewijzigd bij artikel 3 van verordening nr. 425/77 van de Raad van 14 februari 1977 (PB L 148 van 1968, blz. 24, respectievelijk PB L 61 van 1977, blz. 1). Ingevolge deze bepaling geldt er een gehele of gedeeltelijke schorsing van de heffing voor bevroren vlees, bestemd voor de verwerkende industrie ter vervaardiging van bepaalde conserven. De uit hoofde van deze bepaling ingevoerde hoeveelheden wer-

den door het Produktschap meegeteld doordat zij gedurende het betrokken tijdvak slechts voor een gedeeltelijke schorsing van de heffing in aanmerking zijn gekomen.

- 5 Verzoekster in het hoofdgeding voelde zich benadeeld door deze nieuwe berekeningswijze van het Produktschap. Aangezien door deze nieuwe regeling een aanzienlijk deel van het contingent aan de verwerkende industrie wordt voorbehouden, zou de mogelijkheid van andere importeurs die geen fabrikant zijn, om tegen het gereduceerde tarief te importeren, aanzienlijk worden verminderd. Daar de verdeling geschiedt aan de hand van de importen uit voorafgaande boekjaren, zou deze methode tot gevolg hebben dat het gedeelte van de verwerkende industrie ten nadele van de importeurs allengs toeneemt zodat laatstgenoemden uiteindelijk volledig worden uitgeschakeld.
- 6 Tijdens de procedure voor de nationale rechterlijke instantie is de vraag ge-
rezen of het besluit van het Produktschap om de in artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 425/77 bedoelde importen in de basiscijfers voor de verdeling van het nationale GATT-contingent op te nemen dan ook niet onverenigbaar was met artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 van de Raad, waarin de Lid-Staten worden verplicht om aan alle betrokkenen die op hun grondgebied zijn gevestigd vrije toegang tot de hun toegewezen quota te waarborgen.
- 7 Naar aanvankelijk oordeel van het College van Beroep moet ernstig worden betwijfeld of het besluit van het Produktschap verenigbaar is met het gemeenschapsrecht. Het College heeft derhalve besloten genoemd besluit voorlopig te schorsen daar vaststaat dat het de belangen van verzoekster aantast en zich overeenkomstig artikel 177 EEG-Verdrag tot het Hof van Justitie te wenden met het verzoek om bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Is het strijdig met het bepaalde bij artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3063/78 van de Raad, dan wel met het beginsel dat aan die bepaling ten grondslag ligt en dat conform die bepaling in de verordeningen van de Raad waarbij jaarlijks de GATT-contingenten worden geopend, pleegt te worden geformuleerd, dan wel met enige andere bepaling van het Verdrag of met enig ander communautair verbindend voorschrift of rechtsbeginsel, indien de nationale instantie bij de verdeling van het aan die instantie in beheer toevertrouwde GATT-contingent, een methodiek toepast, die meebrengt dat:

- a) de aanspraak op een aanzienlijk deel van het GATT-contingent is voorbehouden aan de verwerkende industrie, indien en voor zover die industrie bevroren rundvlees heeft geïmporteerd onder toepassing van de begunstigde regeling vervat in artikel 14, lid 1, sub b), van verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad, zoals het laatst gewijzigd, en
- b) de ondernemers voor wie de begunstigde regeling niet geldt, geen toegang tot dat aanzienlijke deel van het GATT-contingent hebben, in dier voege, dat aan hen door de nationale instantie geen aandeel in dat aanzienlijke deel van het GATT-contingent wordt toegekend?
- 8 Artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 luidt: „de Lid-Staten treffen alle nodige maatregelen om aan alle betrokkenen die op hun grondgebied zijn gevestigd vrije toegang tot de hun toegewezen quota te waarborgen”.
- 9 Uit de tweede en vierde overweging van de considerans blijkt dat deze bepaling beoogt te waarborgen „dat alle betrokkenen in de Gemeenschap te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door dit contingent geboden mogelijkheden”, waarbij „aan elke Lid-Staat de keuze van het systeem van beheer van zijn quotum [wordt overgelaten] teneinde tot een verdeling te komen die economisch verantwoord is”,
- 10 Het door het Nederlandse Produktschap toegepaste systeem waarin de tijdens voorafgaande boekjaren verrichte importen als uitgangspunt worden genomen voldoet in principe aan deze vereisten doordat het zowel de continuïteit van de invoerstromen als de aanpassing van de bevoorrading aan de economische behoeften waarborgt.
- 11 In feite heeft het beroep van verzoekster in het hoofdgeding uitsluitend betrekking op de omstandigheid dat het Produktschap met ingang van het verkoopseizoen 1979 onder de voor deelneming aan de verdeling van het betrokken contingent in aanmerking komende ondernemingen heeft opgenomen de importeurs die vallen onder de invoerregeling omschreven in artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 805/68, zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77.

- 12 Er blijkt echter niet dat het Produktschap door deze uitbreiding de vrije toegang van de andere belanghebbenden tot het betrokken contingent op ongeoorloofde wijze heeft beperkt. Uit de tijdens de procedure gegeven toelichtingen volgt immers dat de krachtens genoemde bepaling verrichte importen worden meegeteld als gevolg van het feit dat deze thans met een, zij het verlaagde, heffing worden belast. In tegenstelling tot wat door verzoekster in het hoofdgeding werd beweerd heeft deze uitbreiding van het aantal toegelatenen tot het contingent niet — zelfs niet op lange termijn — tot gevolg dat de importeurs die niet voldoen aan de voorwaarden gesteld voor de toelating tot het voordeel van de bijzondere invoerregeling van artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 805/68, worden uitgeschakeld. Mocht hieruit voor de categorie importeurs waartoe verzoekster in het hoofdgeding behoort een relatief nadeel voortvloeien, dan zou dit nadeel slechts het gevolg zijn van de uitbreiding van het voordeel van deelneming aan het GATT-contingent tot een categorie importeurs die zonder twijfel onder het in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/68 genoemde begrip „betrokkenen” vallen en derhalve een rechtmatig belang hebben op toelating tot de verdeling van het contingent.
- 13 Hieruit volgt dat het Produktschap door zijn besluit van 11 juli 1979 het kader der aan de betrokken Lid-Staat gelaten beheersbevoegdheid, volgens het door het Hof in zijn arrest-*Grosoli* en anderen, zaak 35/79, van 23 januari 1980 toegepaste criterium niet heeft overschreden.
- 14 Het lijkt niet noodzakelijk, afzonderlijk in te gaan op het argument van verzoekster in het hoofdgeding, ontleend aan artikel 40, lid 3, EEG-Verdrag, volgens hetwelk de gemeenschappelijke marktordeningen „elke discriminatie tussen producenten of verbruikers van de Gemeenschap moeten uitsluiten”. Zoals verzoekster trouwens zelf toegeeft vormt artikel 3 van verordening nr. 3063/78 immers slechts de uitwerking van dit beginsel met het oog op de bijzondere gegevens betreffende de verdeling van het betrokken contingent, gelet op de doelstellingen van economisch beleid die in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees worden nastreefd.
- 15 Op de gestelde vraag dient derhalve te worden geantwoord dat met artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 van de Raad van 18 december 1978 be-

treffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bevroren rundvlees van onderverdeling 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1979) verenigbaar zijn alle door een bevoegde nationale instantie vastgestelde wijzen van verdeling waarbij onder de in genoemde bepaling bedoelde „betrokkenen” worden begrepen de ondernemingen die vallen onder de regeling van artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 805/68 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77, zelfs indien hieruit bij de verdeling van het betrokken contingent een overeenkomstige vermindering van het gedeelte van de andere importeurs voortvloeit.

Kosten

- 16 De kosten door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

uitspraak doende op de voor de Voorzitter van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven bij uitspraak van 31 juli 1979 gestelde vraag,

verklaart voor recht:

Met artikel 3, lid 1, van verordening nr. 3063/78 van de Raad van 18 december 1978 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bevroren rundvlees van onderverdeling 02.01 A II b) van het gemeenschappelijk douanetarief (1979) zijn verenigbaar alle door een bevoegde nationale instantie vastgestelde wijzen van verdeling waarbij onder de in genoemde bepaling bedoelde „betrokkenen” worden begrepen de ondernemingen die vallen onder de regeling van artikel 14, lid 1, sub b), van verordening nr. 805/68

van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening nr. 425/77, zelfs indien hieruit bij de verdeling van het betrokken contingent een overeenkomstige vermindering van het gedeelte van de andere importeurs voortvloeit.

Touffait

Pescatore

Due

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 13 maart 1980.

De griffier voor deze

H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president van de Tweede Kamer

A. Touffait

CONCLUSIE VAN DE ADVOCaat-GENERAAL J.-P. WARNER VAN 28 FEBRUARI 1980¹

*Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,*

In de onderhavige zaak lijkt het mij om twee redenen niet juist, uw Hof om een voorbereidingstijd voor mijn conclusie te verzoeken.

De eerste is het spoedeisend karakter van de zaak zelf. De verwijzing werd door de voorzitter van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven gelast in een procedure in kort geding. Hij heeft de verzochte voorlopige voorziening getroffen zodat de toewijzing van het Nederlandse aandeel van het betrokken „GATT-

quotum” is geschorst. Het College heeft ons derhalve verzocht, snel te beslissen.

In de tweede plaats komt het mij, in weerwil van het moedige betoog van verzoeksters raadsman van heden middag, voor dat het antwoord op de door de voorzitter van het College aan uw Hof voorgelegde vraag moet worden gevonden in 's Hof's arrest in zaak 35/79, de tweede *Grosoli*-zaak, hetwelk werd gegeven op 23 januari 1980, dat wil zeggen nadat de verwijzingsbeschikking in de onderhavige zaak was gegeven en ook nadat de schriftelijke behandeling hiervan was voltooid.

¹ — Vertaald uit het Engels.